

blive Pragis, skal blive Skif, naar man trænger til en stor Bevilling her, saa at tvinge den ind i sidste Dieblit ved tredje Behandling og derpaa lade den vedtage i Landstinget og lade den komme tilbage her igjen, hvorved Folkethinget i Fremtiden vilde komme til at arbejde under et Tryk, der fuldstændig vilde tilintetgjøre dets finantsielle og bevilgende Selvstændighed — netop for at forhindre dette, stemme vi imod Bevillingen, skjøndt vi erkjende, at det ikke har været den ærede Ministers Hensigt at gjøre dette. Men hvad der end sker, saa vilde vi, naar vi ikke fulgte denne Fremgangsmaade lige overfor den ærede Minister, hvis Hensigter vi altid tro ere saa gode som mulig, og naar vi saae igjennem Tingre med saadanne Ting, derved styrke et Ministerium, der kan komme, og hvis Hensigter ikke ere saa gode, som det er muligt. Det er dette, vi ikke ville. Om Forslaget har været indbragt to Dage eller to Timer tidligere, derom skal jeg nu selvfølgelig ikke strides, jeg skal indrømme den ærede Minister, at min Udtalelse i saa Henseende ikke var ganske rigtig. Men hvad det kommer an paa, er, at Forslaget forelaa for Folkethingets Finantsudvalg uden Oplysninger. At Landstinget senere har viist, at det kun behøvede meget kort Tid til at tage imod dette Forslag ligeledes uden Oplysninger, det bliver Landstingets egen Sag, og det kunne vi da for alt i Verden ikke gjøre for. Forøvrigt finder jeg, at dette er ganske rigtigt, thi Landstingets Stilling til Finantsloven er en ganske anden, og det glæder mig, at Landstinget er aldeles enigt med mig deri og uenigt med den ærede Medlem for Præsids Amt 1ste Valgkreds (Scavenius); ellers vilde Landstinget selvfølgelig ikke behandle Finantsloven paa den Maade, som det gjør. — Derimod maa jeg svare det ærede Medlem for Aarhus Amt 2den Valgkreds (Ingerslev), at det slet ikke er Tilfældet, at jeg har saaget min Overbevisning her i Thinget. Jeg har utvetykkelig erklæret, at jeg tilfældig havde saaget Oplysningerne om disse Kanoner ad privat Vei, og hvis det ærede Medlem dengang havde været tilstede her i Thinget, vilde han have hørt, at denne Udtalelse generede den ærede Minister i den Grad, at han endog saa værgede sig og fralagde sig den Mistanke, at han under Haanden skulde have skaffet mig disse Oplysninger. Jeg har ikke bedt noget Medlem om at stemme for dette Forslag, tværtimod sagde jeg, at det ikke var at vente, at Medlemmerne skulde kunne stemme for et saadant Forslag, netop fordi de ikke havde saaget disse Oplysninger udenfor Salen, som jeg havde saaget. Det var netop dette, jeg hævdede, og det vil vistnok Enhver indrømme mig, — at alene efter hvad der var passeret ved tredje Behandling, kunde Ingen stemme for Forslaget. Derfor hævdede jeg, at tredje Behandling havde saa lidt at betyde, at Forslaget, skjøndt det staaer for os som et fuldt gjennem alle Stadier behandlet For-

slag fra Landstingets Side, dog nu møder os herinde som et næsten uforberedt Forslag.

Sagt: Jeg befinder mig endnu som ved 3die Behandling af Finantslovsforslaget i den Stilling, at jeg er ganske uvidende om, hvilke yderligere Oplysninger vi skulle have om denne Sag. Vi have saaget den Oplysning allerede ved 3die Behandling, at de med saa stor Omhu af den høitærede Krigsbestyrelse foretagne Undersøgelser have haft en saadan Udsvæfning, at det endog saa er blevet gjort til en Behreidelse mod den ærede Minister, at han paa Grund deraf er saa sent fremkommen med Forslaget, men at disse Undersøgelser derved have givet ham personlig Bished for, at det foreslaaede Skjts var det bedste, man under de nuværende Forhold kunde skaffe Artilleriet, og tillige have vi baade af ham og alle Andre, der kjende Noget til Sagen, og have udtalt sig derom, hørt, at de største militære Stater i Europa allerede havde forvikset sig om det samme, og det ganske vist under en Garanti for Undersøgelsesnes Paalidelighed, som vi her i Danmark aldeles ikke ville være i Stand til at skaffe os. Jeg veed saaledes ikke, hvilke flere Oplysninger vi kunde behøve. Som jeg sidst antydede, er det vel ikke Meningen, at vi her personlig skulde foretage flige Undersøgelser. Det ligger dog ikke indenfor Folkethingets Virksomheds Omraade at indlade sig paa flige Ting, thi saa vilde vi kunne komme til at opleve den Dag, at vi, naar der skulde bevilges Penge f. Ex. til Landbohøjskolen, skulde have Raalrabier eller andre paa Statens Beføstning undersøgte Gjenstande her op i Salen at gnave paa, for at vi kunde blive forvissede om, at Administrationens Beretninger vare paalidelige. Jeg veed altsaa ikke rettere, end at hvad vi have at søge Oplysning om i denne Sag, det have vi saaget. Det, vi skulle afgjøre, er kun Spørgsmaalet, om vi for at skaffe Fædrelandets Forsvar et tidsvarende Baaben af en saa stor Betydning som Feltkystet og sikre vore til Krigstjenesten indkaldte Børn og Børn og Baaben, der er saa godt, som vi kunne skaffe dem det, bør gjøre de Offre, som Krigsbestyrelsen har forlangt. Andet have vi ikke at dømmen om, og det synes jeg, at vi have haft Tid nok til at overveie.

G. Petersen: Den høitærede Forsvarsminister har gjentagne Gange taget stærkt til Orde mod den Mening, at det skulde være Ligeegyldighed fra Krigsbestyrelsens Side, der var Grunden til den sene Fremkomst af dette Forslag. Jeg maa ærlig tilstaa, at Grunden, hvorfor jeg hovedsagelig vil stemme mod Vædringsforslaget under Nr. 1, er den, at det forekommer mig, som om netop Krigsbestyrelsen i ethvert Tilfælde har viist en høist besynderlig Langsomhed — jeg taler ikke om den nuværende høitærede Krigsminister, men